

2026. június 7.

Az Üllői Keresztelő Szent János Egyházközség Hírlevele

KRISZTUS SZENT TESTE ÉS VÉRE
+ ÚRNAPJA + CORPUS CHRISTI +

A csodálatos kenyérszaporítás előtt mondta Jézus: „Sajnálom a népet. Már harmadnapja kitartanak mellettem, és nincs mit enniük. Nem akarom étlen elküldeni őket, nehogy kidőljenek az úton” (Mt 15, 32). Az utolsó vacsorán ezért gondoskodott az örök élet Kenyeréről. A szentáldozás a lélek táplálása és megerősítése, az úrnapi körmenet pedig hitvallás.

► **OLVASMÁNY** – *MTörv 8, 2–3. 14b–16a*

A manna és a sziklából fakasztott víz az Oltáriszentség előképe. Ahogyan a pusztában vándorló népéről nem feledkezett el az Úr, s nem hagyta magára, úgy nem feledkezik el újszövetségi népéről sem. Sokkal többet ad, mint a manna: önmagát.

► **SZENTLECKE** – *1 Kor 10, 16–17*

Krisztus Testét és Vérének emeli magasba a miséző pap. Krisztus Testét és Vérének nyújtja a szentáldozásban. Jézusban és Jézusból részesedünk. Ugyanakkor az Oltáriszentség a keresztény közösség és összetartozás jelképe is. Az egyetlen Krisztus mindnyájunk eledele, s családjába fogad mindnyájunkat.

► **SZEKVENCIA** – *SZVU 107. ének*

Dicsérd, Sion, Üdvözítő: jó Pásztorod, hű segítőd áldja hangos éneked. Himnuszt mondj egész szíveddel, szóddal úgy sem érheted el, méltón nem dicsérheted. Nagy dolgról szól az ének: élet élő kútfejenek, a Kenyernek hódolunk. Estelén a búcsútormak, a tizenkét apostolnak, mit kiosztott Krisztusunk.

► **EVANGÉLIUM** – *Jn 6, 51–58*

A teremtés messze felülmúlja emberi elképzelésünket. A megváltás messze meghaladja emberi várakozásunkat. És ez a tény, hogy Krisztus ételünk és italunk lett, végképpen felfoghatatlan. Csak az érti meg, aki megérti Isten Fiának önküresítő szeretetét. Aki viszont megérti, annak tartalmasabb lesz a földi élete, és elnyeri az örök életet.

► **AZ EUCHARISZTIÁHOZ**

Isten Krisztusban új és örök szövetséget kötött az emberiséggel. Ezt a szövetséget pecsételte meg Krisztus keresztáldozata, amely jelenvalóvá válik minden szentmisében.

A mai ünnep nagy öröme és boldogsága, hogy Jézus valóban itt van közöttünk az Oltáriszentségben. A körmenetben közösen valljuk hitünket. Törekedjünk arra, hogy szeretetben is közelebb kerüljünk egymáshoz.

IMÁDSÁG AZ OLTÁRISZENTSÉG ELŐTT

Üdvözlégy, örökké áldott légy az Oltáriszentségben jelenlévő isteni Fölség! Isten és ember, Krisztus Jézus, minden áldás és élet kútfeje, menny és föld Ura, Istene! Akit az angyalok és szentek imádnak az égben, mi is

imádunk téged az Oltáriszentségben. Hálát adunk neked, Istennek fia, aki emberré lettél, aki üdvösségünkért áldozatul adtad önmagadat a kereszt oltárán, és minden szentmisében részesítesz minket e megváltó áldozatban. Hittel valljuk, hogy aki e kenyérből eszik, örökké él, hiszen ezért adtad magadat lelkünk eledelül a szentáldozásban. Engedd, Urunk, hogy sohase vegyünk téged ítéletünkre, hanem a szeretet e szentsége váljék lelkünk üdvösségére. Ámen.

AZ ÚR ÜNNEPEI AZ ÉVKÖZI IDŐBEN

A pünkösöd után megkezdődő évközi időszakra esik néhány olyan szép és mély tanítással bíró ünnepünk, amelynek tárgya nem egy-egy üdvesemény, hanem azokban elrejtőző hitigazság, dogma. A Krisztus életét újra megjelenítő ünnepeink a liturgia klasszikus korszakára, az I. évezred első felére mennek vissza; ezek a tanító-hitvalló-imádó ünnepek a II. évezred áhítatának gyümölcsei.

JÉZUS SZENTSÉGES SZÍVE

Főünnep: Június 12.

Jézus Szívének, irgalmas szeretetének tisztelete szellemében, tartalmában oly régi, mint maga az Egyház. Külső formáját azonban Szent Gertrúd, a lánglelkű bencés apáca alapította meg a XIII. században. Míután sokan voltak még buzgó apostolai e kultusznak, az Úr Alacoque Szent jenek. XIII. Kelemen pápa hagyta jóvá ezt az ünnepet (1765), majd IX. Piusz pápa az egész Egyházban bevezette (1856), hogy e tisztelet gyógyszer legyen a XIX. századi vallási lanygulás, elhidegülés ellen. Az ünnep ma is a buzgóság élesztője, védelem minden olyan áramlat ellen, amely a vallásból az érzelmet kiküszöbölve, azt pusztán világnézetté formálná.

Ezen az ünnepen felidézzük azt a szeretetet, amely Jézus isten-emberi szívéből áradt és árad ma is a világba. Megemlékezünk mindenről, amit Jézus értünk szeretetből tett: kiüresítette önmagát, szolgálai alakot öltött, a fájdalom férfija lett és a kereszten függő testét átjárta a katona lándzsája. Mi is szeressük őt teljes szívünkkel, és legyünk érte készek minden áldozatra.

ADOMÁNYAIKAT köszönettel fogadjuk
az Üllői Katolikus Egyházközség számlájára.
Számalszámunk: OTP 11784009-22238928

IRODAI IDŐ: hétfő, és pénteken 16:00–18:00
között a Közösségi Házban

SZENTMISÉK RENDJE:

Hétfőn 18:00, szerda reggel 07:30
Szombat este vigilia 17:30 – Vasárnap reggel 09:30.

Úrnapja: Krisztus Szent Testének és Vérének ünnepe

MTörv 8,2-3.14b-16a; 1Kor 10,16-17; Jn 6,51-58

„Gondolj csak vissza arra az egész útra, amelyen az Úr, a te Istened negyven esztendőn át vezetett a pusztában [...], hogy megmutassa neked, hogy nemcsak kenyérral él az ember, hanem minden igével, amely Isten szájából származik.”

Olyannyira öntudatlan és hálátlan életet élünk, hogy Istennek meg kell engednie, hogy mérges kígyók és skorpiók lakta nagy és félelmetes pusztán és víztelen sivatagon át vigyen az utunk, különben nem is vágyakoznánk utána. Azért hagyja, hogy éhezünk, hogy rá gondoljunk, hogy vágyakozzunk utána. Isten nem azt akarja, hogy tékozló fiú legyünk, hogy távol kerüljünk menyegzős asztalától, hanem hogy elemi erővel éhezünk szeretetére, hogy semmit se kívánjunk rajta kívül, hogy semmi másra ne éhezünk, csak az ő kenyerére, az ő szent Fiának feltámadt életére. Az Eucharisztia vételére az a legalkalmasabb állapot, ha éhezünk Istenre, ha szomjazunk Jézus szeretetére, ha olyan intimitás után kívánczunk, amelyet ember nem képes megadni, csak Isten Lelke.

Az Oltáriszentség a vágyak emberének való, a lelkiileg intelligensnek, aki felismeri apró emberi vágyai mögött azt a mélyebb vágyakozást, amelyet egyedül Isten tud betölteni. A szentáldozás beavatás a végtelen örök életbe, ahol egész életünk a Szentháromság egy Istenből fog táplálkozni. A szentáldozás felszakítja e világ színeit, és az örök élet vidékeire ragad el, ahol Jézus Krisztus lesz az életünk. Az egész kozmosz élni kezd, minden róla beszél, minden hozzá vezet. Úgy szemléljük a fákat, a csillagokat, a hegyoldalban kanyargó elhagyatott ösvényt, a csendes délutáni tájat, mint aki végre valóban szerelmes, és az is marad örökre. Ez a legmagasabb szintű létmód, amelyet elérhet az ember itt a földön.

* A legméltóságosabb Oltáriszentségben jelenlévő Urunk, Jézus Krisztus, adj nekünk égő szomjúságot szereteted után! Segíts, hogy az áldozás perceiben figyelmes lélekkel, szívünk legszemélyesebb hangján és legbensőségesebb érzéseivel szóljunk Hozzád, s kegyelmi jelenlétben megmaradva áldozástól áldozásig éljünk, amíg csak el nem jössz értünk, és magaddal nem viszel bennünket, hogy örökre Veled legyünk. (fr. Barsi Balázs ofm)

► SZÓ SZERINTI ÜZENET

János evangélista eltérően a többi evangéliumtól nem az utolsó vacsora keretében beszél kifejezetten az Oltáriszentség megalapításáról, hanem Jézusnak a kafarnaumi tanításában. Hangsúlyozni kívánja, hogy az a Jézus, aki a megtestesült Ige (Jn 1,14), s aki a kenyeret és a halat az őt hallgató sokaság számára megszorította (Jn 6,1-15), önmaga válik Kenyérré. Mindezt azért, hogy a legbensőségesebb kapcsolatba lépjen az emberekkel, s ezáltal életet, örök életet adjon nekik, s a benne hívők Óáltala éljenek (Jn 6,51.53-54.56- 57). Az önmagát eledelül adó gesztusban az evangélista az önmagát teljesen odaajándékozó, isteni szeretet logikájára és örömhírére hívja fel a figyelmet: „Nagyobb szeretete senkinek sincs annál, mint aki életét adja barátaiért” (Jn 15,13).

► PATRISZTIKUS NÉZŐPONT

Szent Ágoston:

Urunk nem csupán isteni mivoltára, aki mindent táplál, vonatkoztatva állítja magáról, hogy Ő kenyér, hanem arra az emberi természetre vonatkoztatva is, amit magára vett az Isten Igéje. A kenyér pedig – folytatja –, amit én adok a testem (húsom), amit a világ életéért adok. De mikor jut hozzá testünk a kenyérhez, amit Ő testének nevez?

A hívő ismeri és magához veszi Krisztus Testét, ha arra törekszik, hogy Krisztus testének része legyen. Krisztus testének részévé pedig akkor válik, ha Krisztus Lekének követését elsajátítja. Éppen ezért az része Krisztus testének, aki Krisztus Lelke szerint él. Erről a kenyérről beszél az Apostol, amikor azt állítja, mi mindnyájan egy test vagyunk. (...)

Mintha Jézus azt mondaná a zsidóknak, nem fogjátok föl az értelmét ama kenyér fogyasztásának, és az elfogyasztás módjának; viszont, ha nem eszitek az Emberfia testét és isszátok a véré, nem lesz élet bennetek. Mivel nem akarta, hogy azt gondolják, hogy erről az életről beszél és ezen vitázzanak, hozzáteszi, hogy az örök életről van szó. Ez az, ami nem lesz abban, aki nem eszi azt a testet és issza azt a vért. A fizikai kenyérre ez nem igaz. Hiszen, ha nem vesszük magunkhoz, nem fogunk élni, de akkor sem, ha magunkhoz vesszük: akár betegség, akár öregség, akár valami baleset miatt végül úgyis meghalunk. Krisztus Teste és Vére viszont olyan étel és ital, hogy aki nem veszi magához, abban nincs élet, aki azonban magához veszi, abban van, méghozzá örök élet.

► MEGOSZTÁS

Örömhír megfogalmazása: Nekem ebben a szakaszban az az örömhírem, hogy...

– Az Eucharisziával táplálkozva egyre szorosabb barátságba kerülök Jézussal, aki éltet engem is, s aki örök életet ad nekem is.

► TETTEKRE VÁLTÁS

Tanúságtétel megfogalmazása: Az evangéliumi szakasz arra ösztönöz, hogy...

– Még nagyobb hódolattal és szeretettel forduljak az Oltáriszentségben valóságosan jelenlévő Istenember felé!